

1,600 Rd.; det er imidlertid kun ansat til en Lønning af 1,400 Rd., paa Grund af, at et Landdistrict med en temmelig betydelig Correspondance nu faaer Post over Stoffemærke, medens det tidligere fik Post over Raskføv.

Endelig er Fredensborg, der efter Forsendelsesernes Antal vilde have Adkomst til at blive Postcontoir med 800 Rd. Lønning, bibeholdt som Postexpedition, da der her ikke finder Indskrivning af Rejsende Sted, ligesom der herfra ikke afgaaer eller hertil ankommer Sideposter.

Til § 7.

Ligesom ved Loven af 27de Januar 1852 § 1 er her gjort en Undtagelse fra den almindelige Regel, som ellers er tagen til Følge, hvorefter Postembeds- og Bestillingsmændene udelukkende skulle lønnes med faste Gager, idet der ogsaa fremdeles tillægges disse Embedsmænd de i Loven af 11te Marts 1851 § 6 bestemte Gebhyrer. Da bemeldte Gebhyrer nemlig er lægges for særlige Ydelse, der deels ikke ere absolut nødvendige som Betryggelsesmiddel for Affenderen, og deels hidrøre fra feilagtig Behandling af Forsendelsen fra Affenderens Side, og da der saaledes ved de omhandlede Ydelse paafores de vedkommende Embedsmænd usornodne Arbejder, hvoraf nogle endog medføre Udgifter for Embedsmændene til Papir, Lak etc., saa turde det være det Naturligste, at Den, der forlanger en saadan Ydelse, erlægges et Bederlag til Embedsmanden derfor. Lovudkastets Lønningspositioner ere derfor ansatte med den Forudsætning for Die, at de omhandlede Gebhyrer fremdeles tilflyde de vedkommende Embedsmænd, og Lønningerne maatte derfor under en modsat Forudsætning forhøies ikke ubetydeligt.

Til § 8.

Denne Paragraph er eenslydende med § 7 i det forelagte Forflag til Lov om Soldvæsenets Lønning.

Til § 9.

Den i denne Paragraph optagne Bestemmelse om, at Bestillingsmændene i de 3 første Classer udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede,

svarer ganske til Bestemmelsen i Loven af 27de Januar 1852. Med Hensyn til Udgangen for Bestillingsmændene i 4de Klasse til efter en vis Tjenestetid i Statens Tjeneste at erholde Kongelig Udnævnelse, fastholder nærværende Lovforflag det samme Mætemaal, som er fastsat i den ovennævnte Lønningslov, nemlig 10 Aar; hvorefter det er ansat for rettest og stemmende med hvad i lignende Lovforflag er optaget at forandre Betingelsen derhen, at Tjenesten har fundet Sted ved Post- eller Telegraphvæsenet. Derhos er det forholdsvise Antal af de Personer, hvilke denne Udgang er forbeholdt, noget forandret og, i Overensstemmelse med hvad der gjælder for den tilsvarende Lønningsklasse under Soldvæsenet, ansat til Halvdelen af Classens Functionærer, altsaa 46, medens Loven af 27de Januar 1852 kun giver Udgangen til 41½ pCt., eller til 41. Derimod er den 5te Lønningsklasse, for hvilken Loven af 1852 forbeholdt den nævnte Udgang til Pensionsberettigelse for et Antal af 33 af Classens 75 Underbetjente, udgaaet af nærværende Lovforflag. Da det imidlertid skjønnes at ville være for haardt imod dem, som allerede ere ansatte i Classen, om den dem ved Loven hjemlede Udgang skulde fratages dem, er der i Paragraphen optaget en Bestemmelse, som sigter til at bevare denne for dem i samme Omfang som nu.

Den Jernbane- og Dampskibspostexpeditionerne paahvilende Tjeneste er mere aastrengende og kræver et mere selostændigt Arbejde end den, der paahviler de andre til samme Lønningsklasse som disse henførte Functionærer, hvilket har foranlediget, at man, som bemærket, har foreslaaet de høieste for denne Lønningsklasse opførte Lønningssatser til lagte dem. Den Omstændighed, at deres Tjeneste derhos efter foreliggende Erfaringer er særdeles svækkende for deres Helbred, turde tilstrækkelig motivere det i den heromhandlede Paragraph indeholdte Forflag om, at de efter 10 Aars saadan Tjeneste skulle have fortrinnsvis Udgang til passende Postnæstereembeder og Postexpeditionstjenester.

Til § 10.

Denne Paragraph, der har sit Tilsvarende i § 8 i Loven af 27de Januar 1852, er her